

NADĚJE

Časopis Nadace pro
transplantace kostní dřeně
a Českého národního
registru dárců dřeně

A tak to začalo

str. 3

Pokud mohu
pomoci,
neváhám

str. 6

Bez
spolupracovníků
by to nešlo

str. 9

30 let
měníme životy

MUDr. Pavel Jindra, Ph.D.

Vážení a milí přátelé,
30 let a 10 let....

Ano, letos je to opravdu 30 let, kdy primář Koza vymyslel a zrealizoval myšlenku Nadace pro transplantace kostní dřeně a Českého národního registru dárců dřeně s myšlenkou pomoci českým i zahraničním pacientům. A současně 10 let od jeho předčasného úmrtí. Osobnost Vladimíra Kozy byla pro tento program klíčová, neboť díky své pílí a vytrvalosti v podstatě sám (aniž bych tím snižoval zásluhu jeho tehdejších spolupracovníků), myšlenku registru a nadace prosadil a zrealizoval. Dokládá to, jak zásadní úlohu při vzniku něčeho nového mají „Osobnosti“.

V říjnu jsem se zúčastnil tradičního setkání dobrovolných spolupracovníků nadace a registru. Stejně jako při minulých setkáních to bylo nesmírně milé a pro mě obohacující setkání s lidmi, kteří nezištně věnují svůj čas a energii šíření a podpoře myšlenky dobrovolného dárcovství krvetvorných buněk. A při tom jsem si opět uvědomil, že jakkoliv jsou v začátcích všeho nejdůležitější osobnosti, tak teprve navazující podpora a spolupráce desítek dalších lidí jsou zárukou dlouholetého fungování každého programu. 30 let úspěšné činnosti nadace a registru jsou důkazem, že jste vy všichni vzali myšlenky a sny primáře za své a pomáháte je dále rozvíjet. A pevně věříme a doufáme, že vydržíte i další roky....

Vám všem – desetitiscům dárců a desítkám spolupracovníků – patří náš dík a upřímné přání krásného prožití Vánoc a hodně štěstí v roce 2023.

Pavel Jindra

předseda Správní rady Nadace pro transplantace kostní dřeně

Mgr. Daniel Pagáč, MBA.

Vážení přátelé,

rok 2022, kdy jsme oslavili třicet let od založení Českého národního registru dárců dřeně a zároveň si připomněli deset let od smrti jeho zakladatele primáře Vladimíra Kozy, se blíží ke svému konci. Jaký tedy ten letošní byl?

S předstihem vás mohu ujistit, že to byl rok velmi úspěšný a výjimečný zároveň. Nejen kvůli zmíněným výročím, ale především svými výsledky.

Březnem skončila po dvou letech protipandemická opatření, a náborová činnost se tak mohla rozjet opět na plné obrátky. V období od dubna do října vstoupilo do našich řad neuvěřitelných sedm tisíc nových dárců, v průměru tedy tisíc měsíčně! Úžasný výkon.

Toto nečekané rekordní číslo jistě není náhodné, ale je výsledkem kvalitní práce a obrovského úsilí našich dobrovolných terénních spolupracovníků, dárcovských, náborových center a kolegů z registru a nadace. A samozřejmě trvajících ochoty mladých lidí věnovat kus sebe ve prospěch druhého člověka.

Všem, kteří se na úspěchu letošního roku podíleli, patří můj upřímný obdiv a veliké poděkování.

Přeji vám klidné, ničím nerušené prožití vánočních svátků a do dalšího roku jen to dobré.

Daniel Pagáč

ředitel Českého národního registru dárců dřeně

Pomáhám a chráním i v osobním životě

„Do registru jsem se přihlásil hned v osmnácti letech. Vnitřně cítím, že heslo pomáhat a chránit pro mě platí i v osobním životě, a proto darovat, když mohu a mám štěstí, že jsem zdrav, je pro mě naprosto přirozené. Ničeho jsem se předem nebál, načetl jsem si vyprávění jiných dárců, takže nebylo proč,“ řekl ještě z nemocničního lůžka jubilejní dárce, který pracuje v Oddělení hlídkové služby Ostrava.

Vojtěch Bittner daroval své krvetvorné buňky pomocí takzvané separace z krve, tedy metodou podobnou darování plazmy. *„Cítil jsem se dobře, nic mě nebolelo, jen ke konci mi začaly brnět prsty u rukou. Ale to je maličkost oproti tomu, že můžu někomu zachránit život. Během separace jsem sledoval televizi a povídal si se sestřičkami. Těm bych rád ještě takto na dálku poděkoval, díky jejich vřelému a osobnímu přístupu jsem se cítil v pohodě a pocitově to celé rychle uběhlo,“* popsal dárce své bezprostřední dojmy.

Přístroj průměrně vyseparuje potřebné krvetvorné buňky pro záchranu pacienta, který již na ně čeká, za 3,5 až 4 hodiny.

Na začátku listopadu podstoupil odběr krvetvorných buněk již 900. dárce z Českého národního registru dárců dřeně, jednadvačetiletý policista Vojtěch Bittner z Ostravy.

DMS KOSTNIDREN 30
DMS KOSTNIDREN 60
DMS KOSTNIDREN 90

na číslo **87777**
cena SMS je **30, 60 nebo 90 Kč**
účet nadace: 4343043/0300

Vzpomínky, vyznání...

A tak to začalo...

MUDr. Mája Švojková, dlouholetá pracovnice
Hematologicko-onkologického oddělení FN Plzeň

Ten sen se začal formovat vlastně ještě před revolucí. Je obecně známé, že za minulého režimu nebyl jeden pacient jako druhý, někomu se dostala péče lepší, jinému ne. O speciálních léčích ani nemluvě. I když medicínské – teoretické – znalosti byly, poznání jde stále dopředu, a kdo chtěl získat informace, i ze zahraničí, při troše snahy mohl. První transplantace dřeně se realizovaly ve světě od 70. let, od 80. let se ale stávaly běžným postupem. Těsně po revoluci byly první provedeny i v ČR – u několika pacientů, kteří měli k dispozici příbuzného dárce. Bylo ale mnoho jiných, kteří to štěstí neměli, nebo neměli sílu shánět si individuálně prostředky, aby mohli být léčeni v zahraničí. A pro ně vznikl náš program.

Celý projekt registru, transplantací a všeho kolem se podařilo dle mého hlavně proto, že jej měl Vláda Koza vymyšlený a vysněný do obrovské šíře. Začalo to už myšlenkou, že si při budování registru dobrovolných dárců pomůžeme sami, podobně jako vznikl 18 let zpátky v Anglii registr Anthonyho Nolana. Že i u nás je možné obejít centrální plánování a byrokracii. Taková věc vyžaduje odvahu a Vláda ji měl. On byl velký vizionář, věnoval svému snu vše. A dokázal pro svou vizi nadchnout další lidi: ona byla totiž krásná, po té normalizační šedi. Věřili jsme, že se to musí podařit.

A tak to začalo. Prvně založením nadace na jaře 1992, k finančnímu krytí celého projektu (tehdy stály vstupní testy každého registrovaného jednotlivce 4000 Kč). Sepisání přesných pravidel nábory dárců, zacházení s daty, respektování etických principů – samozřejmě i s pomocí a ve spolupráci se zahraniční odbornou veřejností, odkud jsme si brali příklad. Týž rok následovalo zapojení všech laboratoří na velkých transfuzních odděleních v ČR, které byly schopny vyšetřovat HLA transplantační znaky.

Dál bylo nutné informovat veřejnost. Proběhla řada reklamních kampaní na plakátech, v tisku. Zapojila se řada dobrovolných spolupracovníků, kteří pomáhali bez nároku na odměnu. V září 1992 vstoupili do registru první dárce a za necelý rok se zdařil první doslova zázrak – podařilo

Mája Švojková s Vladimírem Kozou při prvním předávání prestižní akreditace WMDA (světová asociace dárců dřeně) pro ČNRDD v roce 2005.

se vytýpat první vhodnou českou nepříbuznou dárkyni pro našeho pacienta, takže v létě 1993 proběhla transplantace. A další a další v následujících letech, včetně široké spolupráce a vzájemné výměny vhodných dárců mezi zeměmi celého světa. Stačí se podívat na výsledky ČNRDD, který jako čtvrtá organizace na světě získal prestižní akreditaci Světové organizace dárců dřeně WMDA.

To zdaleka nebylo a není všechno. Primář Koza inicioval – prostřednictvím nadačních grantových programů – řadu podpůrných programů pro nemocné a jejich rodiny, počínaje přímou pomocí, možností dočasného ubytování jejich blízkých v místě transplantačního centra, edukačních programů pro nemocné i dobrovolné spolupracovníky. S pomocí nadace se léta organizují pravidelné doškolovací akce pro lékaře i zdravotní sestry, poskytují se příspěvky na pořízování drahých přístrojů a vybavení pro transplantační centra a zdravotnická zařízení v celé ČR atd. atd. Poslední vysněný projekt Vlady Kozy byl „Obláček nad Plzní“, nástavba nad jednou z budov FN Plzeň podle návrhu architektky Evy Jiříčné. Poskytne našim pacientům s hematologickými nemocemi komfort a péči, kterou si zaslouží, a zdravotníkům prostředí pro jejich práci na světové úrovni. I ten se realizuje.

Když se člověk podívá zpátky, zdá se neskutečné, že program, založený kdysi malou partou nadšenců, přerostl v tak silnou organizaci, o jejíž výsledcích můžete číst na dalších stránkách. A navíc, že pokračuje stejně úspěšně i po výměně generací. To proto, že původní myšlenka byla dobrá a základy stavby byly položeny na skálu, ne na písek. Vladimír by z toho měl radost. I já mám, velikou.

MUDr. Pavel Jindra

Měl jsem to štěstí, že jsem u programu transplantací kostní dřeně a vůbec myšlenky založení registru dobrovolných dárců byl od samého počátku. Když jsem totiž v srpnu 1990 nastoupil na hematologickou kliniku, primář Koza právě intenzivně připravoval zahájení transplantačního programu, které vyvrcholilo v březnu 1991 první transplantací kostní dřeně v Plzni. Jednalo se samozřejmě o příbuzenskou transplantaci – jiné v té době nebyly možné – a právě proto začal primář Koza současně pomýšlet na vybudování registru. A nejen pomýšlel, ale začal ho i uskutečňovat a já tak měl tu čest být „u toho“ od samotného vzniku registru v roce 1992. Vzpomínám, jak jsem ve chvílích volna o službách spolu s dr. Pittrovou zadával první dárce do (tehdy samozřejmě primitivní) databáze.

V registru tedy pracuji od jeho počátků, v roce 1994 jsem zakládal jeho HLA laboratoř a stal se jejím vedoucím. Po smrti prim. Kozy v roce 2012 jsem pak převzal jeho roli vedoucího lékaře registru a od roku 2016 i předsedy Správní rady Nadace pro transplantace kostní dřeně, která je zřizovatelem registru.

Je to krásná a smysluplná práce. Přes velké vytížení ve funkci primáře Hematoonkologického oddělení jsem rád, že pro registr i nadaci můžu nejen pracovat, ale dokonce i tak trochu určovat jejich další směřování. Mám totiž to štěstí, že kromě péče o nemocné lidi – což je moje hlavní povolání – se můžu v práci potkávat i s lidmi zdravými, kteří jsou ochotni něco ze svého pohodlí obětovat a pomoci těm nemocným se vrátit zpátky do života. Obohacuje mě to a dodává sílu, chuť a energii jak v pracovním, tak v osobním životě.

Vzpomínky, vyznání...

Pokračování ze strany 3

Mgr. Daniel Pagáč

Na konci 90. let jsem se jako zástupce firmy Fresenius seznámil s tématem transplantací kostní dřeně. Dodávali jsme tehdy do nemocnic separátory krevních částic (dodnes důležitá součást procesu léčby).

Od začátku mě fascinovalo, a platí to i dnes, že transplantace kostní dřeně může vést k úplnému vyléčení pacienta z velmi těžké nemoci, přímo k záchraně jeho života.

Nepřestává mě uchvacovat lidský rozměr dárcovství jakožto vrcholně morální čin, kdy jeden člověk, a to naprosto nezištně, je ochoten pomoci druhému, zcela neznámému člověku zachránit život. Byla pro mě velká pocta, když mně primář Koza nabídl, abych po jeho smrti přijal funkci ředitele Českého národního registru dárců dřeně. Dodnes tuto práci považuji za privilegium a to, že mohu pracovat pro takovou organizaci, vnímám jako velké štěstí.

MUDr. Jana Navrátilová

Na Hematologicko-onkologickém oddělení pracuji více než 30 let, takže si pamatuji první transplantaci od příbuzného a posléze i nepříbuzného dárce. Díky tomu vidím obrovské pokroky v transplantacích krvetvorných buněk. Věnuji se hlavně práci s nepříbuznými dárci. Je krásné potkávat lidi, kteří jsou ochotni darovat krvetvorné buňky někomu neznámému. A nejkrásnější je vidět, jak jsou po odběru šťastní, jsou vlastně „obdarování svým darem“.

Ing. Vanda Staňková

Dnes skoro dospělý, úplně normální, zdravý kluk, kamarád a spoluhráč mého syna na fotbale byl ve dvou letech transplantován v Motole. Dárce měl ze zahraničí. To byla má první, velmi pozitivní zkušenost s možností darování krvetvorných buněk. Vstoupila jsem tedy do Českého národního registru dárců dřeně.

Díky šťastné náhodě a kamarádce, lékařce na HOO FN Plzeň jsem dostala možnost začít pracovat právě pro Český národní registr dárců dřeně a pro Nadaci pro transplantace kostní dřeně, kde jsem již 9 let. Práce v „nezisku“ není úplně jednoduchá a někdy i emočně velmi náročná, ale je to práce, která má pro mě obrovský smysl. Máme možnost podílet se na vytváření příběhů se šťastným koncem.

MgA. Klára Conková

Ještě v bývalé práci v marketingové agentuře jsme se všichni hromadně do registru zapsali. Bylo nám dvacet a

v rámci teambuildingu nám to přišlo jako smysluplná věc. Netrvalo dlouho a já začala pro registr pracovat nastálo, na starosti mám právě komunikaci organizace a marketing. A o několik let ještě později jsme jako registr oslovili moji dávnou kolegyni z agentury, která se tehdy na teambuildingu zapsala se mnou, zda její zájem trvá, že je potenciálním vhodným dárce již pro konkrétního pacienta. Takže mohu říct jenom jediné – má to smysl! A poprosit jenom o jediné – širte s námi myšlenku dárcovství kolem sebe!

Ing. Petra Matušková

Moje polopřímka zvaná kostní dřeň začala jednoho odpoledne, když jsem vyzvedávala dítě ze školky. Tam jsem dostala od kamarádky návrh možné spolupráce s Nadací pro transplantace kostní dřeně, a tak se kolem mě nenápadně vytvořil prostor, který bych nazvala nadační gang lidí, kteří jsou nekompromisně nadšení, nesmlouvavě pozitivní a ochotní pomáhat. Za devět let práce v nadaci mě spolupracovníci neustále postrkují kupředu, zahrnují možnými i nemožnými nápady a jejich neutuchající entuziasmus mě nabíjí a já se snažím ho posílat dál. Děkuji, že vás máme.

Vzpomínky, vyznání...

MUDr. Tomáš Svoboda

Myslím, že to bylo řízení osudu, když jsem se po ukončení studia medicíny do jisté míry náhodou ocitnul jako čerstvý lékař na Hematologicko-onkologickém oddělení Fakultní nemocnice Plzeň. Byla to úžasná, ale tvrdá škola, protože jsem zpočátku o závažných nemocech krvetvorby moc nevěděl, a hlavně tam pevnou rukou vládl primář Vladimír Koza, který nedostatky svému personálu těžko odpouštěl a chválou spíš šetřil.

Taková přísná pravidla však vedla k tomu, aby středobodem všeho byl pacient. Brzy jsem poznal, že čas, který zdravotníci na Kozově oddělení pacientům věnují, na jiných klinikách běžný není - tak jsem to alespoň zažil při několika praxích. U nás se také kladl důraz na to, aby byl pacient vždy brán jako osobnost a podle jeho charakteru a povahy se s ním mluvívalo, včetně toho, jaké vyhlídky jeho onemocnění má. Tento „na míru šitý“ vztah k pacientům platí na oddělení stále.

V době, kdy jsem na hematologii nastoupil, se jednalo o nejdynamičtější obor z celé medicíny. Když mi má kolegyně Mája Švojgová vyprávěla, jak kdysi s transplantacemi kostní dřeně začínali... A dnes tu jsou na světové špičce! Byl jsem tedy šťastný, když jsem krátce po atestaci začal pracovat právě na jednotce alogenních transplantací krvetvorných buněk, kterou dodnes výborně vede MUDr. Michal Karas.

Pak mě primář Koza oslovil, abych kromě své lékařské práce spolupracoval také s Nadací pro transplantace kostní dřeně a Českým národním registrem dárců dřeně. To mě obohatilo, protože jsem celou problematiku poznal i z druhé strany. Spoluorganizoval jsem náborové do registru

a měl jsem vždy obrovskou radost, když jsem se na oddělení setkal s dárcem, který se předtím přihlásil na nějaké z našich akcí, a pak skutečně svými buňkami daroval naději na život někomu pro něj zcela neznámému.

Jsem přesvědčený, že by dnes byl primář Koza s pokračovateli své práce spokojen. Těšil by se z nových léčebných metod, i z toho, jak se nadace a registr profesionalizovaly. Základy vytvořil pevně.

Věra Šilerová

S registrem dárců kostní dřeně jsem se seznámila hned po nástupu na hematologii nemocnice Pelhřimov, věnovala jsem se registraci dárců na transfuzním oddělení. V současnosti se věnuji náboru dárců z pozice koordinátora náboru a edukační činnosti na středních školách. Snažím se rozšířit informaci o registru mezi mladou generaci a získat tak mnoho mladých potenciálních dárců. Chtěla bych touto cestou poděkovat všem, kteří jsou ochotni vstoupit do registru a stát se nadějí pro naše pacienty.

Oslavy dárcovství

Každoročně se 17. září slaví Světový den dárců kostní dřeně. Tento svátek je poděkováním těm, kteří se zapsali do registrů dárců, těm, kteří již svými krvetvornými buňkami zachránili lidské životy, těm, kteří se transplantacím kostní dřeně věnují, i těm, kteří neúnavně pomáhají získávat další dobrovolné dárce kostní dřeně.

K oslavám Světového dne dárců kostní dřeně se přidali naši lékaři, sestry a spolupracovníci po celém Česku. Celkem se jim zároveň podařilo zapsat 140 nových dobrovolníků, kterým není život druhých lhostejný.

Potkat jste nás mohli například v Praze, Mnichově Hradišti, ve Bzenci, v Moravičanech nebo v Domažlicích či Horšovském Týně. Společně jsme rovněž šířili myšlenku dárcovství v online prostoru i ve vybraných médiích. Zaměstnanci a přátelé našeho registru a Nadace pro transplantace kostní dřeně pak světový den oslavili tradiční plavbou na parníku po Hracholuské přehradě.

Slavilo se i v Hradci Králové.

Pokud můžu pomoci, neváhám

Pětatřicetiletý Ondřej Kozubík žije v malé vesnici Slopné na Zlínsku (z kraje, odkud je do ČNRDD zapsáno nejvíc dárců. Valach, jak se patří.

Jaká byla vaše cesta do Českého národního registru dárců dřeně?

Jsem velký fanoušek automobilových závodů. Jezdíme na ně fandit s celou rodinou, to znamená s manželkou Jarmilou a malými dcerkami Amálkou a Rozárkou. Před pár lety jsme se (to měla starší dcerka asi necelý rok) vydali na Barum Czech Rally Zlín, a tam jsme zjistili, že závod je spojený s akcí Jedu na dřev, nábořem dobrovolných dárců krvetvorných buněk do Českého národního registru dárců dřeně. Myšlenka dárcovství nás oslovila a zapsali jsme se.

Představoval jste si, že vás hned vyberou?

Rozhodně bych býval byl rád. Ale vím, že shoda HLA znaků potřebná pro transplantaci je hodně vzácná. Takže když se nic nedělo, skoro jsem zapomněl, že jsem se do registru zapsal.

Od té doby jsem působil v několika zajímavých zaměstnáních a nedávno jsem se stal ředitelem strojírenské zlínské firmy Flow Tech.

A najednou...

Letos v únoru jsem dostal mail z registru, že jsem byl vybrán jako možný dárcé jednomu konkrétnímu vážně nemocnému. Přijal jsem tu zprávu s obrovským nadšením. V březnu, květnu, ani v létě se nedělo nic, v září jsem odevzdával důležitý projekt a najednou mi zavolala paní doktorka Muhammadová, že pokud budu souhlasit, mohu věnovat své krvetvorné buňky potřebné k uzdravení pacienta.

Přece jen – nezáváhal jste?

Jak bych mohl říct ne? Doma mi vštěpovali, že pokud můžu pomáhat, pomoci mám. Kromě toho dobře vím, že život není jednoduchý, maminka mi umřela v 18 letech, musel jsem se starat a pomáhat otci nejen s domácností, ale i s mladšími sourozenci. Aplikoval jsem si růstový faktor, aby se mi zvýšila hladina krvetvorných buněk, 1. 10. 2022 jsem nastoupil na pozici ředitele a hned první pracovní den nástupu jsem jel do Plzně na kontrolní testy s tím, že za další tři týdny jsem byl v Plzni na odběru.

Podstoupil jste odběr krvetvorných buněk pomocí separátoru. O čem jste při tom přemýšlel?

Jak jsem tam ležel, myslel jsem na toho, komu část ze sebe dávám. Dozvěděl jsem se, že je to muž o váze 76 kg z České republiky. A říkal jsem si, možná pomáháš člověku, který asi má rodinu, a tím pomáháš vlastně i jeho okolí - byl to báječný pocit. Rodina je totiž z mého pohledu stejně důležitá jako jedinec. Sám nic nezmůžete.

Jak jste to zvládal?

Ty čtyři hodiny s rukama v klidu, kdy z jedné ruky teče hadičkou krev do přístroje, který z ní dokáže oddělit část kmenových buněk a krev bez nich zas vrátí hadičkou do druhé ruky, pro takového nepokojného člověka, jako jsem já, byly trochu dlouhé. I když jsem mohl sledovat televizi, poslouchat rádio. Ale zvládnout se to rozhodně dalo.

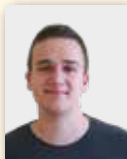

Daří se vám skloubit náročnou práci a péči o rodinu?

Mám úžasnou ženu, která mne podporuje, takže daří. Samozřejmě nejsem v nové pozici dlouho, zabere mi hodně času, ale věřím, až se vše zaběhne, že zas získám víc prostoru na to, co milujeme - jezdit na výlety, poznávat naši krásnou zemi, v zimě lyžovat. A takový život bych přál i tomu, komu v žilách kolují moje buňky.

Neváhali, přijeli a darovali...

... od května 2022 do listopadu 2022 krvetvorné buňky neznámému nemocnému. Děkujeme.

 <p>Daniel Puchel Horní Bukovsko, o. České Budějovice</p>	 <p>Jiří Ferenc Štramberk, o. Nový Jičín</p>	 <p>Tomáš Chupáň Určice, o. Prostějov</p>	 <p>Lukáš Tománek Studénka, o. Nový Jičín</p>
 <p>Pavel Švirga Kostice, o. Břeclav</p>	 <p>Stanislav Ferencík Krnov, o. Bruntál</p>	 <p>Kryštof Knápek Valašské Meziříčí, o. Vsetín</p>	 <p>Martin Daněk Sazovice, o. Zlín</p>
 <p>Radim Židek Mrlínec, o. Kroměříž</p>	 <p>David Matějka Starý Bozděchov, o. Jindřichův Hradec</p>	 <p>Dominik Beránek Opava - Kateřinky</p>	 <p>Tereza Grejcarová Plzeň</p>
 <p>Martin Votava Jirkov, o. Chomutov</p>	 <p>Jiří Buchar Kruh, o. Semily</p>	 <p>Adam Šácha Most</p>	 <p>Karel Šenk Králíky, o. Ústí nad Orlicí</p>
 <p>Tomáš Paulů Šenov u Nového Jičína, o. Nový Jičín</p>	 <p>Matouš Matoušek Plzeň</p>	 <p>Kamil Šiška Zlín</p>	 <p>Rudolf Perger Žatec, o. Louny</p>
 <p>Jan Pollner Svatava, o. Sokolov</p>	 <p>Marie Vyoralová Lhota, o. Zlín</p>	 <p>Pavel Dostálek Letohrad, o. Ústí nad Orlicí</p>	 <p>Andrea Chmelinová Horní Němčí, o. Uherské Hradiště</p>
 <p>Ondřej Kozubík Slopné, o. Zlín</p>			

Dárcovská centra v České republice

Brno – Fakultní nemocnice Brno
Transfuzní a tkáňové oddělení
Jihlavská 20, 625 00 Brno, tel.: +420 532 233 760
Provozní doba: Út, St, Pá: 6.30–8.00 hodin

České Budějovice – Nemocnice České Budějovice, a.s.
Transfuzní oddělení
B. Němcové 585/54, 370 01 České Budějovice
tel.: +420 387 873 345, +420 723 082 509
Provozní doba: Po–Pá: 7.00–11.00 hodin

Hradec Králové – Fakultní nemocnice Hradec Králové
Transfuzní oddělení
Sokolská tř. 581, 500 05 Hradec Králové, tel.: +420 495 833 562
Provozní doba: Po–Pá: 8.00–11.00 hodin

Liberec – Krajská nemocnice Liberec a.s.
Transfuzní oddělení
Baarova 15, 460 63 Liberec 1, tel.: +420 485 312 289
Provozní doba: Út, Čt: 13.00–15.00 hodin

Olomouc – Fakultní nemocnice Olomouc
Ústav imunologie
I.P. Pavlova 185/6, 779 00 Olomouc
tel.: +420 602 516 871 (pro dárce), tel.: +420 585 632 375 (ostatní)
Provozní doba: Po–Pá: 7.00–14.00 hodin

Ostrava – Fakultní nemocnice Ostrava
Krevní centrum
17. listopadu 1790, 708 52 Ostrava-Ponuba, tel.: +420 597 374 441
Provozní doba: PO, ÚT, ST, PÁ: 7.00–14.30, ČT: 7.00–18.00

Plzeň – Fakultní nemocnice Plzeň
Hematologicko-onkologické odd., Dárcovské centrum-Separátor
Alej Svobody 80, 304 60 Plzeň, tel.: +420 377 103 825
Provozní doba: Po–Pá: 9.00–13.00 hodin

Praha – Oddělení hematologie a krevní transfuze,
Ústřední vojenská nemocnice - Vojenská fakultní nemocnice
U Vojenské nemocnice 1200, 169 02 Praha, tel.: +420 973 203 217
Po–Pá: 7.00–10.30 hodin

Ústí nad Labem – Krajská zdravotní a.s.,
Masarykova nemocnice, o.z., Transfuzní oddělení
Sociální péče 3316/12A, 401 13 Ústí nad Labem, tel.: +420 477 113 453
Provozní doba: Po–Pá: 10.00–13.00 hodin

Najít vhodného dárce
kostní dřeně
je při léčbě leukémie klíčové.
Bohužel, každý 4. pacient
správného dárce nenajde.
Co když to budeš právě ty,
kdo může zachránit
lidský život?

Přeju svému dárci všechno dobré

48letá Irena Hodačová se narodila a stále žije v Chebu. Před šesti lety šla ke své praktické lékařce, která ji sleduje kvůli problémům se štítnou žlázou. Té se nelíbil její krevní obraz a poslala ji na hematologické oddělení chebské nemocnice. I když to zpočátku příliš kriticky nevypadalo, zdravotní stav se během několika týdnů rychle zhoršil. „Velmi rychle jsem se ocitla na Hematologicko-onkologickém oddělení FN Plzeň a zkrátka se dozvěděla krutou diagnózu.“

A protože je velmi zvědavá, chtěla o své nemoci, šancích na uzdravení, zkrátka o všem, co ji čeká, vědět všechno. „Byla jsem naprosto nadšená přístupem lékařů. Vysvětlili mi, že leukémie, kterou mám, se dá přemoci jen transplantací kostní dřeně. Trpělivě a laskavě odpovídali na všechny mé otázky, s takovým přístupem se nesetkáte všude,“ chválí.

Znova se narodila 21.9.2016, kdy podstoupila transplantaci. „Byl to velmi silný zážitek. Chtělo se mi spát, ale tomu jsem se bránila. Chtěla jsem každou minutu té hodiny a půl vidět, jak ta životadárná tekutina od dárců kape do mé žíly. Dozvěděla jsem se jen, že je mu 37 let a je ze zahraničí. Říkala jsem si, že je to úžasné, když se mi rozhodl zachránit život a představovala jsem si, jak asi vypadá, jestli má rodinu... Pokaždé, když mám výročí svého druhého narození, zapálím svíčku a přeju mu všechno dobré.“

Po transplantaci to nějaký čas žádná legrace nebyla. Chvilí trvalo, než tělo přijalo „vetřelce“, novou krvetvornou tkáň od dárců a zdravé buňky se začaly množit, dozrávat a objevovat se v krvi. I poté, když byla propuštěná do domácího ošetřování, se několikrát kvůli komplikacím musela vrátit zpátky do nemocnice. Nemoc však zvládla, jak sama říká, díky dárci, lékařům a samozřejmě velké podpoře rodiny.

„Nějaký čas jsem byla v invalidním důchodu. K Policii ČR Karlovarského kraje, kde jsem pracovala před onemocněním jako občanský zaměstnanec, jsem se vrátit nemohla.“

Nyní pracuji na finančním odboru Městského úřadu Cheb. Mám 28letou dceru a krásnou šikovnou vnučku Viktorku. Naplňuje mi veškerý volný čas. Přehodnotila jsem svůj život, nerozčiluji se nad hloupostmi a mám jen jediné přání - aby mi blízcí byli zdraví!“

Bez spolupracovníků by to nešlo!

Letošní předposlední říjnový víkend se do Plzně sjeli ze všech koutů republiky spolupracovníci Nadace pro transplantace kostní dřeně a Českého národního registru dárců dřeně. Roky neúnavně pomáhají náročnému programu transplantací křetvorných buněk. V nadačním zařízení U Pramenů si mohli vyměnit zkušenosti ze svého dobrovolnického působení a dozvědět se aktuální informace, které jim při práci pomáhají. Z velké části díky nim se nadace stala jednou z nejlépe fungujících v republice a registr velmi platnou součástí světové sítě dárců.

Co mi dělá radost...

30 let fungování nadace s registrem a 25 let mé spolupráce s nimi mě vede k ohlédnutí, a to radostnému. Nábor dárců je celoroční náročná práce, ale má význam. V každém novém dárci vidím naději na nový život. Každý rok se dočkám toho, že několik zapsaných dárců z našeho

kraje daruje svou kostní dřeň neznámému, těžce nemocnému pacientovi, a tím mu dá naději na uzdravení. Z toho mám vždy velkou radost.

Vždy na konci roku jsou dárci z našeho Zlínského kraje, kteří v uplynulém období darovali své křetvorné buňky, pozvaní k našemu hejtmanovi. Dostanou ocenění, při následné besedě se pak dozvíme, jak se o ně při odběru na Hematologicko-onkologickém oddělení FN Plzeň vzorně starají. Dárci si připadají jako celebrity, zazněla dokonce slova jako „teď už vím, co je to VIP osobnost“.

Chtěla bych vyslovit velké poděkování lékařům, ale také sestřičkám, které jsou z pohledu dárců přívětivé, uklidňující, laskavé, poskytují výjimečnou péči, prostě andělé. Sestřičky, moc vám za ně děkuji a přeji vám hodně zdraví a sil k tomu, abyste stále mohly pokračovat v náročném poslání.

Mně dělá obrovskou radost, že se kdekoliv jsem při náboru dárců do registru, za mnou staví ti, co dřeh již darovali, jen tak, pozdravit se. Rádi zavzpomínají na pocity štěstí, které jim darování přineslo, transplantaci kostní dřeně považují za zázrak, kterého jsou součástí. A co teprve, když se přihlásí pacient, kterého jsem poznala jako těžce nemocnou trosku a najednou díky transplantaci po létech přijde zdravý člověk, který má dokonce rodinu!

Děkuji všem, kteří se zapsali do registru za to, co dáváte od srdce a s láskou. Přeji hodně zdraví, ať máte dost sil konat dobro.

Zdenka Wasserbauerová

Ivana Oblištilová s Kačenkou dnes.

Jaká byla vaše cesta do Českého národního registru dárců dřeně?

Do registru dárců kostní dřeně jsem vstoupila, když mi bylo 18 let. V roce 2012 jsem uspořádala první benefiční koncert v Mariánských Lázních. Využila jsem tehdy kontaktů v hudební sféře lázeňského města, valná většina oslovených přátel i firem mi vyšla vstříc, pomohla při organizaci a podpořila tento koncert finančním obnosem a zároveň i účastí na benefičním večeru ve Společenském domě Casino, kde kromě jiných vystoupil Ondřej Ruml. Následující benefiční koncerty poctily návštěvou zpěvačky jako Radka Fišarová - česká Edith Piaf, v plzeňském Tylově divadle jsme pak pořádali benefiční koncert za účasti současné jubilantky Marty Kubišové, dále do Měšťanské besedy v Plzni přijala pozvání paní Eva Pilarová. Poslední benefiční koncert proběhl před nechtěnou covidovou přestávkou v roce 2019 v obci Hošťálková na Zlínsku za účasti zpěvačky Jitky Zelenkové. Všechny benefiční večery podpořily Nadaci pro transplantace kostní dřeně finančními obnosy a zároveň i zapsáním řady účastníků do Českého národního registru dárců dřeně.

Na jednom ze Slavnostních večerů pro dárcy v Obecním domě jste se setkala s pacientkou, které jste darovala dřeň. Co to pro vás znamenalo?

Kostní dřeň jsem darovala v roce 2006. Společně s kostní dřeně cestoval i anonymní dopis mému neznámému příjemci. Stálo v něm, mimo přání úplného uzdravení, i prosba o možné setkání v budoucnu. Druhá strana

Jsme jedna rodina

Ivana Oblištilová je velmi aktivní spolupracovnicí nadace a registru. Dřív zpívala v plzeňské opeře a dodnes svým krásným sopránem mimo jiné doprovází řadu akcí Nadace pro transplantace kostní dřeně. Do jeho historie se nesmazatelně zapsala díky daru největšímu - díky daru své kostní dřeně zachránila život.

anonymně odpověděla stejným způsobem. Několik let jsme si takto anonymně dopisovali. Nadací a lékaři jsme byli vyslyšeni v roce 2012, kdy jsme se setkali s mou příjemkyní Kačenkou Kunderovou. Na tomto večeru už se mnou byl můj manžel a naše dvě děti Adam a Adélka. I Kačenka s sebou měla své rodiče a sestřenicí Kamilkou. Při setkání jsem teprve pochopila, že při transplantaci bylo Kačence 18 měsíců, a vše, čím si Kačenka procházela, absorbovali její rodiče dvojnásob. Jako matka jsem o to více cítila jejich vděk a radost z Kačence uzdravení. Mají můj obrovský respekt a jsem vděčná za to, že nám osud přál a poznala jsem takovou úžasnou rodinu.

Jste stále v kontaktu?

A v jakém! Od doby po seznámení jsme prožili tolik společných dovolených, návštěv, oslav narozenin a dalších zážitků, že se nám všem zdá, jako bychom se znali roky. „Geny jsou geny,“ jak řekla paní doktorka z pražského Motola. Proto se také zatím poslední benefiční koncert uskutečnil v rodné obci méj příjemkyně, jako moje malé poděkování všem, kteří při rodině stáli v těžkých chvílích v době onemocnění. Můj, potažmo náš rodinný život nabral nečekaných rozměrů díky našemu seznámení. Kačence je dnes 17 let, studuje Střední zdravotnickou školu ve Vsetíně, a je to velmi statečná a houževnatá slečna.

V Obecním domě se obě rodiny viděly poprvé

Ve Chvalovicích není pomoc jen slovo...

Více než sedm set obyvatel, tři stovky domů i vinné sklepy, to jsou Chvalovice, obec nedaleko Znojma. Podobných jsou v okolí desítky, ale právě ona má jedno velké prvenství. Pravidelně podporuje dárcovství kostní dřeně.

„Před několika lety jsme dostali nabídku partnerství Koncertu na dřevě, který se pravidelně koná v rámci znojemského Hudebního festivalu na podporu Nadace pro transplantace kostní dřeně. Akce se vydařila, v rámci jejích příprav jsme se dozvěděli bližší informace o dárcovství kostní dřeně, které dokáže těžce nemocným zachránit život,“ zavzpomínal na začátku spolupráce s registrem a nadací starosta Chvalovic Robert Vaněk.

O několik měsíců později se konala v opravené bývalé konárně za místním Penzionem Daníž vernisáž výstavy nazvané O lásce, víře a naději. Zároveň se tu mohli zájemci zapsat mezi dobrovolné dárcy kostní dřeně.

Fotovýstava seznamuje širokou veřejnost s tématem dárcovství dřeně na příběhu Adama, kterému v první třídě lékaři diagnostikovali akutní leukémii, a šanci na život mu dala právě transplantace kostní dřeně od nepřibuzného dárcy zapsaného v registru.

Starosta Chvalovic Robert Vaněk při akci Kraslice pro život.

„Jsem vděčná vedení obce i samotným obyvatelům Chvalovic za to, že nám pravidelně pomáhají pomáhat,“ říká Iveta Hlobilová, zakladatelka kampaně Znojemsko na dřevě a Adamova maminka.

Chvalovice jsou rovněž pravidelně partnerem oblíbeného charitativního bazaru Kabelkománie a v letošním roce zde vznikla akce Kraslice pro život, která měla úspěch nejen v sousedním Znojmě. Dobročinný prodej malovaných vajíček, které tvořily děti i dospělí nejen ze Znojemska, ale doslova z celé republiky, podpořil letos Nadaci pro transplantace kostní dřeně částkou 51 313 Kč.

Všichni se tu těší na adventní akci Skleněné Vánoce, která se kvůli covidu nemohla v minulých letech konat. Lidé se mohou opět podívat na umění mistrů sklářů, kteří s sebou přivezou mobilní sklářskou pec. Nechybí ani řemeslný jarmark, Ježíškovy řemeslné dílničky pro děti a bohatý doprovodný program.

Zajímavá čísla ze života ČNRDD

První potenciální dárci začali vstupovat do registru na podzim 1992. Do konce onoho roku se zapsalo 1439 dárců.

Průměrný věk zapsaných dárců 35,7 let.

V dubnu 1993 se do registru zapsala 21 letá žena z Moravskoslezského kraje, která jako první z našeho registru darovala kostní dřeně, a to hned v tom samém roce.

Nejvzdálenější země, kam putovaly buňky českého dárcy, je Austrálie.

Poměr žen a mužů v ČNRDD 51:49 %.

Nejvíce dárců z ČNRDD darovalo své krvetvorné buňky v roce 2020 (62), z toho 32 pro české pacienty, 30 pro zahraniční.

Počet odběrů dárců ČNRDD 894, z toho 567 pro naše nemocné, 327 pro zahraniční.

Nejvíce zapsaných dárců v registru je ze Zlínského kraje (17 398).

Nejvíce dárců se zapsalo v roce 2019 (10 845).

V 18 letech se zapsalo do registru 8251 dárců.

Nejmladšímu odebranému dárci bylo 18 let.

Sluníčka září dál

Mezi těmi, kdo se významně zapsali do historie Nadace pro transplantace kostní dřeně a Českého národního registru dárců, má stále významné místo jméno Marie Helmové, pedagožky plzeňského Gymnázia Luďka Pika. Bohužel už 5 let není mezi námi, ale její odkaz je stále živý.

S medailí Ministerstva školství České republiky.

Památný strom s pamětní deskou.

Letos koncem října jsme po covidové pauze opět v Plzni potkávali studenty „jejího“ gymnázia s kasičkami se symboly Nadace pro transplantace kostní dřeně. Za každý dobrovolný příspěvek vhozený do kasičky dárcé obdržel ručně vyrobené sluníčko. Celkem tak Sluníčková sbírka za 21 let své existence vynesla víc než 3 a půl milionu korun. Peníze jdou na vyšetření vzorků krve potenciálních dárců kostní dřeně, které nehradí žádná zdravotní pojišťovna.

V devadesátém šestém roce se Marie Helmová přihlásila do Českého národního registru dárců dřeně. Její životadárné buňky k její lítosti v dalších letech nevyhovovaly k transplantaci pro žádného pacienta. Ona však hned po svém zápisu do registru zároveň nabídla svou pomoc nadaci a tam zanechala nezapomenutelnou stopu. MUDr. Mája Švojgrová, se kterou se pak spřátelila, vzpomíná: „*Maru byla prostě jedinečná. Takový živel. Musela pořád něco vymýšlet a dělat. A to, co dělala, mělo smysl.*“

Maruška (jak jí na Hematologicko-onkologickém oddělení říkali) se rozhodla zapojit své studenty.

Nejdříve několik let myli skla automobilů u benzínových pump. Přilíš se to neosvědčilo, a tak společně vymysleli Sluníčkovou sbírku. Studenti s minimálními náklady vyráběli malá, veselá sluníčka z nepečeného těsta a nabízeli je kolemjdoucím za příspěvek do kasičky. Měli dobrý pocit, že za symbolický peněžní dar někoho potěší, a tak je to i dnes. Jsou to stovky studentů, kteří se za ty roky zapojili. Dlužno říci, že tak činily a činí dobrovolně a ve svém volném čase.

A nejen to – pedagožka své studenty pravidelně brávala na transplantační jednotku Hematologicko-onkologického oddělení FN Plzeň. Měli možnost mluvit s pacienty, kteří podstoupili transplantaci kostní dřeně. Velice je to zasáhlo, a to je přece ta nejlepší motivace! Věděli, že peníze jdou na vyšetření dárců kostní dřeně, které žádná zdravotní pojišťovna neplatí, a viděli, že to má smysl, že dárci opravdu zachraňují lidské životy. Řada z nich se do Českého národního registru dárců přihlásila a někteří již svým darem životadárných buněk zachraňovali nemocným s vážnými chorobami kvetvorby život.

Před pěti lety Marie Helmová bohužel sama podlehla těžké nemoci. „*V dlouholetém boji s ní jí pomohla neochvějná víra v Boha. A sbírka, u jejíhož zrodu stála, pokračuje ve stejném duchu. Její kolegyně z Gymnázia Luďka Pika Jitka Havlová po ní převzala roli koordinátora, a tím její odkaz úspěšně pokračuje,*“ říká její manžel Ing. Zdeněk Helma.

Marie Helmová byla vynikající pedagožka chemie a biologie. Dodnes na ni mnozí vzpomínají jako na přísnou, ale spravedlivou „kantorku“ s velkým smyslem pro humor. Její studenti při dalším studiu v oborech, kde mohli nabyté znalosti uplatnit, vždy uspěli.

V roce 2013 proto byla za úspěšnou pedagogickou činnost oceněna Medailí Ministerstva školství České republiky. Má také pamětní desku ve vnitřních prostorách gymnázia, ve kterém působila. Od letošního roku pak její osobnost připomíná památný strom a pamětní deska před plzeňským čtvrtým městským úřadem.

Především však zanechala stopu v duších mnoha svých studentů, že dobro se má konat a že to má smysl.

Přibývají hrdinové ochotní zachránit život

Mladí dárci mezi námi! Celkem 40 studentů Gymnázia Olomouc – Hejčín zapsaly kolegyně z organizace Šance Olomouc.

Ve Zlíně se jelo na dřevě a k nám přibýlo krásných 125 nových dobrovolníků ochotných pomoci. Moc děkujeme organizaci Jedu na dřevě.

Dalších 36 hrdinů se mezi nás přidalo v Praze na České zemědělské univerzitě, a to na Náboru Hrdinů.

Wow, nemáme slov... Na letošní Letní filmové škole v Uherském Hradišti zaregistrovala naše Zdenka Wasserbauerová a Xenie Mráčková 329 mladých dobrovolníků! Ze srdce děkujeme, dámy!

Naše úžasná Zdenka Wasserbauerová vyrazila letos už potřetí mezi vojáky a náš registr rozšířila o více než 500 vojáků a vojaček!

75 nových dobrovolníků „jelo na dřevě“ na Barum Czech Rally Zlín a přidalo se mezi nás!

Staň se hrdinou!

Výzva, ke které se přidali studenti vysokých škol i hasiči a zapsali se k nám do registru. Zapojili se studenti Fakulty bio-medického inženýrství ČVUT, studenti třetí lékařské fakulty Univerzity Karlovy a několik hasičských sborů. Dohromady se tak náš registr rozrostl za jeden den o neuvěřitelných cca 350 dobrovolníků!

Jak se vám daří po transplantaci?

Karla Novotná (48 let)

Jsem veselá a šťastná. Díky dárci kostní dřeně až z Ameriky jsem se 23. 3. 2006 znovu narodila. A každý den, když se probudím, si znovu uvědomuji, jaké mám štěstí. Když si s rodiči a manželem ráno při kávičce řekneme, co budeme v naší restauraci u Františkových Lázní vařit, jak se připravíme na objednanou oslavu svatby, když jdu sebrat vajíčka od našich slepiček, když se projdu kolem po zahradě, kde máme i rybníčky s kapry a pstruhy – já se toho všeho pořád nemůžu nabažít.

Když jsem měla nastoupit na transplantaci kostní dřeně na Hematologicko-onkologickém oddělení FN Plzeň (předtím už jsem byla řadu let vážně nemocná a často jsem tam pobývala), koupila jsem si sešit a do něho jsem si pak zapisovala své sny a samozřejmě i pocity. Napsala jsem tam, že bych chtěla mít cukrárnu, cestovat... popsala jsem tam i dny, kdy mi bylo po transplantaci hodně špatně. Občas si v tom zalistuji... vždyť se mi ty touhy splnily! Připomenu si i špatné chvíle a uvědomím si, že i když se cítím dobře, nesmím se přepínat.

Pořád myslím na svého dárce, který mi zachránil život. Pořád mám v srdci lékaře a sestřičky Hematologicko-onkologického oddělení, říkám si, jak může být na jednom místě tolik báječných lidí! Mám radost, když přijedu na kontrolu a dopadne dobře – směju se, takhle jste si mě vypip-lali! Jezdím tam už 30 let, řada se jich vyměnila a pořád jsou tak úžasní! Nemohu zapomenout na primáře Kozu, přiznám se, že se i deset let po tom, co odešel, nemohu srovnat s tím, že takový jedinečný člověk je v nebi...

Řada lidí, kteří, nebo jejich blízcí mají nějaké zdravotní problémy, se na mne obrací. Ne abych jim pomohla s léčbou těla, ale se strachem, co bude... beru jako poslání, dodat jim optimismus. Tak vracím to, co jsem dostala.

Petr Filipec (37 let)

Cítím se výborně. Příští rok v létě to bude už 10 let ode dne, kdy jsem se znovu narodil díky tehdy 42letému dárci z Německa, který neváhal, a i když mne vůbec neznal, daroval mi svou životadárnou kostní dřeň.

Z dopisů, které jsme si několikrát prostřednictvím ČNRDD vyměnili, vím, že má tři dcery. A já mám díky tomu, že mi zachránil život, dvouletého synka Vašíčka, mou největší radost. Jsme si podobní tím, že od transplantace máme stejnou krevní skupinu, ale i tím, že stejně jako já rád sportuje.

Možná si vzpomenete, jak jsem už tři roky po transplantaci se svým kamarádem, Slovákem Vojtěchem Spišákem, potenciálním dárcem kostní dřeně, ujel na koloběžce 1200 kilometrů z Košic do Prahy. Všude, kde jsme se zastavili, jsme propagovali dárcovství kostní dřeně. Nábory jsem se zabýval i v dalších letech.

V současné době se s manželkou věnujeme hlavně Vašíčkovi, chodím do práce – pracuji jako konstruktér technických nabídek v závodě Elektromotory firmy Siemens ve Frenštátě pod Radhoštěm. Pokud je na to čas, rád se účastním náborových akcí do registru dárců. Tato činnost mne velmi naplňuje a beru to jako poslání. Víím nejlíp, jak jsou dárci kostní dřeně pro těžce nemocné s chorobami krve-tvorby nenahraditelní!

Dagmar Křižanová (43 let)

Letos v květnu to bylo 13 let ode dne, kdy mi na Hematologicko-onkologickém oddělení FN Plzeň od přibližně stejně staré české dárcyně proudila životadárná tekutina do žíly. Onemocněla jsem leukémií a transplantace kostní dřeně byla jediná šance, jak přežít a uzdravit se. Tehdy byli mí synové malí. Není to úžasné, že jim ona, pro mě neznámá hrdinka, zachránila mámu? Dnes 21letý syn studuje vysokou školu, 16letý syn střední školu a jsme šťastná rodina. Cítím se dobře. Manžel má stavební firmu, já mám na starosti její administrativu. Každou volnou chvíli strávím na zahradě, a protože miluju květiny, baví mě jejich aranžování. Jezdím na kole, užíváme si společné dovolené. Nikdy nemohu být dost vděčná...

Ivana Geltnerová (48 let)

Užívám si každý den! V roce 2012 jsem se díky transplantaci kostní dřeně znovu narodila. A věřte-nevěřte, já jsem se opravdu znovu narodila, změnila jsem se, své priority, svůj život.

Letošní rok se mi život doslova obrátil vzhůru nohama. Opustila jsem vztah, který mne spíše svazoval a který nefungoval. Vystoupila jsem z komfortní zóny a začala si budovat nový život. Teď si zařizuju nový byt, pronájem ve městě, kde stále žiju, v Ústí nad Labem. Ráda šiju, něco tvořím. Ráda se učím novým věcem a ráda na sobě pracuji. Mám také nové zaměstnání, dělám marketing v jedné stavební firmě, to mě naplňuje. Máme s manželem úžasného 21letého syna, do kterého jsme, troufám si říct, vložili snad to nejlepší z nás.

Od dětství ráda sportuji, snad proto, že bylo mé tělo před vážnou nemocí krvetvorby silné, transplantaci dobře zvládlo. Samozřejmě byly chvíle, kdy mi bylo hodně špatně, ale to jsem vytěšnila, vzpomínám jen na to dobré. Především na bezvadné lékaře a sestřičky na Hematologicko-onkologickém oddělení FN Plzeň a stále myslím na tehdy 27letého Němce, který se mi zapsal do života. Miluji život, protože život je nádherný i přes všechny pády!

Kristýna Palečková (38 let)

Transplantovaná jsem byla v roce 2011 ve FN Olomouc. Díky neznámému dárci, kterému nikdy nepřestanu být vděčná, jsem se uzdravila a daří se mi dobře. Velké díky také patří těm z hemato-onkologické kliniky, kteří se o mne vzorně starali.

Svůj vděk za záchranu života se snažím projevit i tím, že jsem začala pracovat v sociálních službách, mým cílem je, aby péče o potřebné byla co nejlepší. Zajímám se i o komunitní život, v naší malé vesnici Nýdek u Třince jsme založili novou stranu a mám radost, že se předseda naší strany stal starostou. Jakmile se naskytne příležitost, přesvědčuji mladé lidi, aby vstoupili do registru dárců, na svém příkladu ukazují, jak obrovský to má smysl.

Naděžda Vránová (56 let)

Osud mi nadělal těžké zkoušky – první syn Vojta se narodil s lehkou mozkovou dysfunkcí a bylo jasné, že bude stále potřebovat naši péči, druhý syn Matěj se narodil s vrozenou srdeční vadou a musel jako velmi malý na operaci. A před dvanácti lety jsem onemocněla velmi agresivní formou akutní lymfoblastické leukémie s postižením jater.

Bez transplantace kostní dřeně bych dlouho nežila. Naštěstí se rychle našel dárcé. Víím o něm pouze to, že jím byl tehdy osm a dvacetiletý muž z Česka. Nikdy v životě na tohoto neznámého muže, který mi zachránil život, nepřestanu s velkou úctou myslet, protože jsem od něho dostala ten nejcennější dar. Říkám si, že vlastně patřím mezi šťastné lidi. Dřeně nás obou se rychle spřátelily.

Už za tři čtvrtě roku jsem začala, být na zkrácený úvazek, chodit do práce, a tak je tomu dosud. Teď nastala doba, kdy je třeba rodičům vracet pomoc, kterou mě a dětem dávali, když jsem ji při nemoci a po transplantaci potřebovala.

Žijeme stále v Borovanech u Českých Budějovic. Mám radost, že mladší syn dokončil školu a osamostatnil se, starší syn navštěvuje centrum Nazaret pro lidi s postižením a velmi rád vaří a peče. Jeho kváskový chleba je po okolí pověstný! Stále sportuji, i když na kole a na běžkách jsem v té „třetí skupině“ a při těch všech radostech a starostech je mi velkou oporou již téměř 35 let můj manžel. Takže osud je spravedlivý – to těžké mi vynahrazuje, ale hlavně díky takovým lidem jako je „můj dárcé kostní dřeně“.

Adam Hlobil (16 let)

Transplantaci kostní dřeně jsem podstoupil před sedmi lety na Klinice dětské hematologie a onkologie FN Motol. To už jsem byl víc než rok a půl nemocný. Moc si to nepamatuji, ale ve vzpomínkách vidím maminku, která u mne celou dobu stála a dodávala mi odvahu, abych se nebál. Ještě nějaký čas jsme zůstali v Praze v pronajatém bytě, abych byl blízko nemocnice, kdyby bylo třeba. Pak jsme se vrátili domů do Znojma, já jsem nastoupil do třetí třídy, všechno jsem ve škole dohonil. Do motolské nemocnice stále jezdím na kontroly, jsou tam moc hodní a milí a já jsem rád, že vždycky odjíždím s tím, že jsem v pořádku.

My jsme taková umělecká rodina - maminka je šperkařka, tento obor vystudovala i sestra, tatínek je inženýr a také má k umění blízko. Já jsem se před pár lety začal zajímat o fotografování. Maminka mi dala svůj starý Canon a já jsem začal zachycovat svoje vize. Asi to dělám dobře, protože jsem byl po základní škole přijatý na obor fotograf na Gymnáziu a grafické střední odborné škole v Přelouči.

Svému dárci jsem moc vděčný, kdyby se nepřihlásil do registru, tak bych si s vámi už nikdy nepovídá...

Jitka Košinová (47 let)

Příští rok tomu bude 10 let, kdy mi na hematologii v Hradci Králové transplantovali kostní dřeň od tehdejšího třicátníka z Německa. Nebýt jeho, už bych tu dávno nebyla...přes Český národní registr dárců dřeně jsem mu poděkovala a měla jsem radost, když mi odpovéděl, byl rád, že se transplantace podařila. Termíny kontrol mi nedávno v Hradci prodloužili na půlroční, takže jsou s mým zdravotním stavem spokojeni. Na všechny na hradecké hematologii také pořád myslím v dobrém.

Od doby mé transplantace se toho tolik stalo. Možná si vzpomenete, že jsem několikrát zorganizovala pochod na krkonošský vrchol Černá Hora na podporu Nadace pro transplantace kostní dřeně. Pacienti, jejich rodinní příslušníci, jejich příbuzní, lékaři a zdravotníci, lidé, kteří chtěli přispět dobré věci, se sjeli pokaždé z celé republiky. Naposled se před třemi roky ti, kteří se rozhodli vstoupit do Českého národního registru dárců dřeně, mohli zapsat přímo na místě. Dohromady jsme za všech šest pochodů přispěli na velmi prospěšné aktivity nadace částkou 350 tisíc korun. Covid nás zastavil, ale přemýšlím, že pokud to bude možné, akci zopakujeme příští rok. Před svým onemocněním jsem pracovala v Praze jako fitness trenérka. Dnes žiju se svou maminkou v Hrochově Týnci a pracuji jako asistentka jednoho chlapce, který má centrální koordinační syndrom, v nedaleké malé škole. Vymýšlíme spolu spoustu věcí a mě ta práce velmi naplňuje.

Pavel Valíček (58 let)

Transplantaci kostní dřeně jsem podstoupil před sedmi roky na Hemato-onkologické klinice FN Olomouc. Pravda, nebylo to po zákroku jednoduché, měl jsem reakci štěpu proti hostiteli. Ale lékaři a sestřičky se o mne fantasticky starali. Žiju v Otrokovicích a ani dnes nemám všechny dny úplně dobré. Ale dobře víím, že bez transplantace bych už dávno nebyl mezi živými, tak ty špatné pocity házím za hlavu, raduji se z maličkostí. Moc myslím na toho, kdo mi dřeň daroval, kdyby ho nebylo, nemohl bych chodit na ryby, nemohl bych mít radost z vnoučat, které se nedávno v rodině narodily.

Barbora Bourová (52)

Před transplantací kostní dřeně v roce 2009 jsem se dozvěděla jen to, že mému dárci je devětadvacet let. Myslím na něj pořád, nejvíc, když slavím své druhé „narozeniny“. Je to tak úžasné, když někdo někomu naprosto nezištně daruje život! Jak se mu asi daří, má rodinu? V době mé transplantace bylo dceři 19 let, zrovna maturovala. Neměla to chudinka lehké... A dnes? Stále žiju v Nejdku u Karlových Varů. Mám se výborně. Nic mě neomezuje. Po transplantaci jsem byla zhruba rok doma, než si „všechno sedlo.“ Pracuji jako nákupčí, sportuji a hlavně se mohu radovat ze dvou vnoučků. Díky je jednoduché slovo, ale je v něm obsaženo tolik

Pozvánky na vánoční akce

Obec Chvalovice a Penzion Daníž
Vás srdečně zvou na

SKLENĚNÉ VÁNOCE

3. - 4. prosince 2022
od 9:00 do 18:00 hodin
Penzion DANÍŽ Chvalovice

SHOW MISTRŮ SKLÁŘŮ A KOVÁŘŮ,
VÁNOČNÍ JARMARK, HVĚZDIČKA NADĚJE
- DOBROČINNÝ PRODEJ VÁNOČNÍCH HVĚZD
JEŽIŠKOVY ŘEMESLNÉ DÍLNIČKY

Doprovodný program:
Sobota 3. 12. - Kouzlo mentalismu Jakuba Hodara
(účastník Česko Slovensko má talent)
Podivuhodné hry Jiřího Šebesty
Harp Rock Múra (13:00 - 17:30 hodin)
Neděle 4. 12. - Vánoce s cimbálem - Frida Orta
(11:00 - 15:00 hodin)

V tom vánočním čase

Záluží
barokní dvůr Gigant
Dne 18. 12. 2022 od 17:00

Velké hudební nadělování: Smíšený sbor ze Záluží,
Jaroslav Samson Lenka Slabá a Triola
Přelot MS

Další program: Výstava betlemů řezbáře Zdeňka Manna a
dalších výtvarníků, Výstava skla a další 2
nové expozice.

Teplé nápoje (prog, čaj, káva)

**Výtěžek akce je 20 let věnován Nadaci pro
transplantaci kostní dřeně.**

Děkujeme za Váš zájem, ale vzhledem k tomu, že jde o benefiční akci, je vstup volný.
Přijďte včas.
Děkujeme všem podporovatelům této nadační kulturní akce.

Diebold Nixdorf s.r.o. za podpory Avalon Business Center
si vás dovoluje pozvat na

Charitativní Snídaně

pondělí 28. 11. 2022 8:30 - 12:00
v prostoru recepce

Přijďte si v předvánočním čase
vychutnat domácí sladké i slané pohoštění,
které pro vás připraví naši zaměstnanci.

Výtěžek z akce bude věnován
Nadaci pro transplantace kostní dřeně.

Děkujeme Avalon Business Center za poskytnutí prostor.

Na Roudné 123
301 00 Plzeň
tel./fax.: 377 521 753
E-mail: nadace@kostnidren.cz

VÁNOČNÍ JARMARK

v SOKOLOVNĚ ve Strakonici, ulice Na Stráži

v pondělí 12.12.2022 od 9⁰⁰ do 17⁰⁰ hodin,
v úterý 13.12.2022 od 9⁰⁰ do 17⁰⁰ hodin.

Předmětem prodeje
sú spozorské dary s vánoční tematikou, zahrnující drobné dekorativní předměty,
oční pečivo a jiné výrobky věnované uměleckými dílnami, zájmovými školními kroužky,
antizárcemi a jednotlivci ze Strakonice, Vodňan a okolí.

Výtěžek
prodeje bude v plném rozsahu poukázán ve prospěch nadace a použit na program její
činnosti zahrnující:
podpora dárcovství kostní dřeně,
podpora transplantčního programu,
podpora pacientů s poruchou krvetvorby,
podpora vzdělávání.

Děkujeme Tělocvičné jednotě Sokol Strakonice za poskytnutí sálu a všem
dalším sponzorům za poskytnuté dary.

Za spolupracovníky nadace s účtů Ing. Zdeněk Švehla, Strakonice 1110, tel. 723 471 695,
Dagmar Paterová, Strakonice 1118, tel. 721 656 699.

Nadace pro transplantace
kostní dřeně

Dárcovská sms

Nyní můžete vybírat
ze tří možností:

DMS KOSTNIDREN 30
DMS KOSTNIDREN 60
DMS KOSTNIDREN 90

na číslo **87777**
cena SMS je **30, 60 nebo
90 Kč**

účet nadace:
4343043/0300

Nadace pro transplantace
kostní dřeně

Na Roudné 123/212, 301 00 Plzeň
e-mail: nadace@kostnidren.cz

Český národní registr
dárců dřeně

Na Roudné 123/212, 301 00 Plzeň
e-mail: databaze@kostnidren.cz

www.kostnidren.cz

Konto ČSOB 4343043/0300
Tisk + DTP: Euroverlag Plzeň, www.euroverlag.cz
Grafické zpracování: Lenka Marešová
Redakce: Klára Conková, Jana Kořínková,
Petra Matušková, Jana Navrátilová,
Vanda Staňková, Tomáš Svoboda, Mája Švojkrová
a spolupracovníci
Neprodejné. Ev. číslo MK ČR E 19927.
ISSN 2533-7041

Nadělte si pod stromeček dobrý skutek
Pošlete 200 korun od Ježíška!

Děkujeme!

